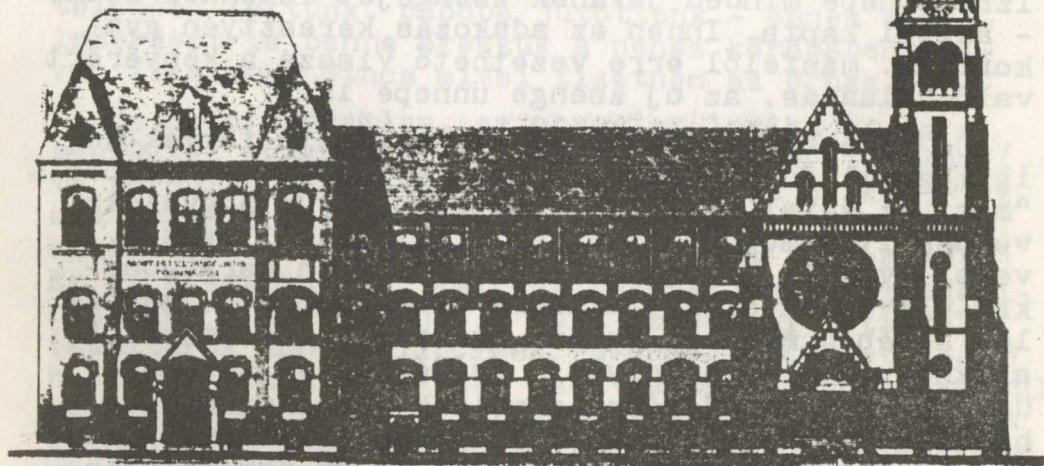

ÜZENET

A VENEZUELAI
MAGYAR
EVANGÉLIUMI
KERESZTYÉNEKHEZ

XL. évf.
1. szám
1991.

"Mivel fizessek az Úrnak minden hozzám való jótéteményéért? A szabadulásért való poharat felemelem, és az Úrnak nevét hívom segítségül."

(Zsoltárok könyve 116.rész
12,13.vers)

"Mivel fizessek az Úrnak minden hozzám való jótéteményéért?" Az anyagiak "nyelvén" megfogalmazott kérdés szemléletesen fejezi ki, hogy adósai vagyunk Istennek. Hitünk egyik alapigazságát veti fel a zsoltáríró személyes formában, annak tudatában, hogy mindent Istennek köszönhet. Teremtőjének az életet, Gondviselőjének a megtartást, Megváltójának a szabadítást. Szent Lelke hitet ébresztett és világosságot támasztott benne, hogy látván lássa: "Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való..." (Jakab levele 1.rész 17.vers).

Hitünk gyakorlatában változatos formában jut kifejezésre ez a mély gondolat. Már az ószövetségi törvény előírta, hogy az újszülöttet be kell mutatni a templomban, mert "az anyaméh gyümölcse: jutalom" (Zsoltárok könyve 127.rész 3.vers). Ugyanezt tesszük a keresztségben, az életetadónak köszönve meg az életet. Hasonló meggondolás az alapja annak, hogy Izrael népe minden javának zsengejét Istennek adta, - akitől kapta. Innen az adakozás keresztyén gyakorlata. Másfelől erre vezethető vissza a kenyérért való hálaadás, az új zsenge ünnepe is.

De kevésbé előírással és szentesített formákban is megnyilvánul adós voltunk. - A vendégszeretemben, "mert ez által némelyek, tudtokon kívül, angyalokat vendégeltek meg" (Zsidókhoz írt levél 13.rész 2.vers) - vagyis az Istent. Különösképpen karácsonykor eleven ez a hit, mikor a bethlehemezők, kántálók képében magát a "szent családot" bocsátjuk be, akiknek "nem vala helyük a vendégfogadó házban". - Ugyanez jut kifejezésre a nálunk sajnálatosan elhomályosult házszentelésben, melynek háttérét Salamon zsoltára világítja meg: "Ha az Úr nem építi a házát, hiába dolgoznak azon annak építői" (Zsoltá-

rok könyve 127.rész 1.vers) - Vagy a kenyér megszegése előtti kereszttrajzolás népi szokásában, mely a kenyéradó Istenre mutat. - De gondoljunk akár a katolikus templomok falán függő hálaadó táblácskákra melyek azt tanúsítják, hogy Isten megadta, amit kértek Tőle.

Valamiképpen, lényegében az egész keresztyén hitélet és hagyományok azt tükrözik vissza, hogy Istentől van minden földi javunk (127.zsoltár), és egy egész élettel vagyunk adósok neki. És nem csak az anyagi javakért, melyek kézzelfogható, gyakorlati jellegük miatt általában az előtérbe kerülnek. A "Léleknek gyümölcseiért" nem kevésbé, melyek: "szereket, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség" (Pál levele a galátákhöz 5.rész 22.vers). A táalentumokért is melyek nélkülözhetetlen és leróhatatlan "kölcsonként" gazdagítják meg életünket.

Mivel fizessünk mindezekért? Minél tovább élünk, annál nagyobb a kölcson és az adomány, amellyel el kell számolnunk, amikor megjön a Gazda, és előkéri a táalentumokat. Eladósodott embereket talál. Mert rosszul gazdálkodunk. Nem sokasodik a tőke, "sőt inkább napról napra növeljük tartozásunkat".

Az erkölcsi élet síkján a "rossz gazdálkodás" módja a bűn. A gyarapítás és gyümölcstermés helyett: a tékozlás. Eladósodva térünk meg az atyai házhoz vagy járulunk a király elé haladékért. "Fizetéképtelenné" lettünk, csődbe jutottunk - ennek a felismerését is benne érezzük a nehéz kérdésben: mivel fizessek? Nincs mivel fizetnem az Őrnak.

És ekkor váratlan, az anyagiak logikáját és a pénzügyek szigorú egyenlegének a törvényét felborító fordulat történik. Az Atya feltétel nélkül vissza fogadja a fiút, a király nem gondol haladéokra, hanem teljesen elengedi adós szolgálja tartozását. - Ez az a szabadítás, melynek poharát emeli az ige írója és "főszereplője", "mert az Őr jól tett vele" (Zsoltárok könyve 116.rész 7.vers). Menthetetlen helyzete bizonyosságánál csak Isten szabadító kegyelme bizonyosabb. És e felmentő kegyelem az újabb - a legnagyobb - adomány, melyet már végképp nincs ereje megfizetni.

Isten szabadítása végérvényesen nyilvánvalóvá teszi, hogy adósságunkat lehetetlenség letörleszteni. Oly képtelenség, mint hogyha saját erőnkől akarnánk üdvözülni. Dávid, a mindenkinél tehetősebb király eljut eddig a felismerésig. Kérdése - "Mivel fizessek?" - hasonló a Mikeás prófétáéhoz: "Mivel menjek eleibe az Úrnak?...Égőáldozatokkal...?...Kedvét leli-é... ezernyi kosokban, vagy tízezernyi olajpatakokban?..." (Mikeás próféta könyve 6.rész 6, 7.vers). A válasz nem gyönyörködik Isten ezekben. Az ár, melyet elengedett, az ár, melyet Krisztus áldozatával kifizetett értünk: minden emberi mérték és lehetőséget meghalad. "Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges" (Máté evangéliuma 19.rész 26.vers.- Ezért énekeljük: "Jövök semmit sem hozva, keresztedbe fogózva". Egyetlen "fizetségünk": a hálaadás. Annak felismerése, hogy nem "fizethetünk"; s annak felszabadító elfogadása, hogy: Krisztus tökéletesen megfizetett értünk.

A következő vers ebben a felismerésben fogant, A "szabadulásért való pohár" a hálaadás úrvacsorai poharának hitünkben örök szimbólummá rögzült képét vetíti előre. S az ahhoz kapcsolódó hitet: "Hiszem és vallom, hogy...saját erőnkől Isten ítélőszéke előtt meg nem állhatunk..., hogy Isten minket ingyen kegyelemből, a Jézus vérének érdemeért, hit által igazít meg"...S a hálaadó élet fogadalmát: "Ígérem és fogadom, hogy... e kegyelemért háláadottságból egész életemet az Úrnak szentelem... és az Ő dicsőségére élek".

"A szabadulásért való poharat felemelem, és az Úrnak nevét hívom segítségül". Adós szolgaként tárom elé szegénységemet, és "gazdag szegényként" jövök el tőle, mert most már tudom, hogy Krisztus "szegény-sége által meggazdagodtunk" (Pál második levele a korinthusiakhoz 8.rész 9.vers). Ámen.

Tőkés László igehirdetése Temesvár, 1986. július 20.

("Ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság"
Bp. 1990.)

HÍREK A BUDAPESTI EVANGÉLIKUS GIMNÁZIUMRÓL

FASOR EGYESÜLET GENF.- Látogatóban volt a Fasorban a brassói gimnazisták egy csoportja, majd a leendő kolozsvári magyar gimnázium tanári karát látták vendégül. Meglátogatta iskolánkat a bajor ev. püspök, örömmel látta az újjáépítés sikerét és egy kis teherszállítót ajándékozott, mely most rendszeresen az ételt hordja, mivel az étkezőnek nincsen konyhája. Gyarapodik az alapítványok és ösztöndíjak száma. A külföldi látogatók általában meglepetve veszik tudomásul a volt diákok ragaszkodását, áldozatkészségét, hálájuk kifejezését. Egyesületünk is alaposan kiveszi részét ebből a munkából. Nemrégiben küldtünk el egy elektronikus orgonát a díszterembe.

Évvégi jutalmat adtunk minden osztály három legjobb tanulójának, és annak, aki az év folyamán legtöbbet javított előmenetelén. (...)

Tárgyi segítségen kívül -legközelebbi célunk egy nyelvlabor beszerzése- szegénysorsú tanulók támogatását, tanári továbbképzést, külföldi tanulmányutak elősegítését tartjuk szükségesnek. (...)

"Erős Vár" (Cleveland) '90.3.sz.

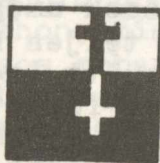
Szeretettel köszöntjük a Venezuelába látogató

Miklósházi Attila püspök urat,

a külföldi római katolikus magyarok püspökét.

GYÁSZHÍR

Január 23-án eltemettük Zádor Carola asszony testvérünket, akiben Győry István tiszteletbeli presbiter a nászasszonyát gyászolja.

Isten a mi oltalmunk és erősségünk,
mindig biztos segítség a nyomorúságban.
(Zsolt. 46; 2.)

KÖZGYŰLÉS

Január 27-én megtartottuk gyülekezetünk évi rendes közgyűlését, melynek napirendjén ezúttal a teljes tisztújítás is szerepelt. A dokumentumokból:

Gondnoki Jelentés

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Talán az emigrációs szétszórtságban minden gondnoki jelentést a következő szavakkal kellene kezdeni: Isten segítségével még mindig él ez a gyülekezet.

Ne kicsinyeljük le ennek az egyszerű megállapításnak a fontosságát. Az, hogy még mindig élünk, bizonyítja, hogy Isten továbbra is feladatokat ró reánk, melyeket nekünk és nem másnak kell elvégezni. Személy szerint, de gyülekezet által.

Ennek a felelősségnek a tudatában igyekezett munkálkodni presbitériumunk. Minden tagjának a hozzájárulása ehhez a munkához értékes és szükséges volt, erejükhöz és lehetőségeikhez képest. Biztos vagyok benne, hogy ha köszönetemet tolmácsolom mindegyikük felé, úgy ebben a gyülekezet tagjai is elkísérnek.

Külön elismerés jár ki Nőegyletünk vezetőinek, tagjainak és mindazoknak, akik formális tagság nélkül, sokszor még akkor is, ha más magyar gyülekezethez tartoztak, nélkülözhetetlen segítséget adtak munkájukhoz.

Ugyancsak elismerés és köszönet jár lelkészünknek-kivel múlt évben aláírtuk a szerződést - valamint házastársának. A lelkek erősítése, a morális és nevelő munka náluk nem egy vasárnapi, hanem mindennapi és órarendhez nem kötött köteleességérzetet mutatott.

Nem akarom itt, a gondnoki jelentésben részletezni mindazt, amit a lelkeszi jelentés, nőegyletünk jelentése, a pénztári jelentés és egyéb jelentések amúgy is magukba foglalnak, és melyek összessége teljes képet ad a gyülekezet életéről és munkájáról. Itt inkább csak néhány általános kérdést szeretnék felvetni.

Az első ilyen kérdés a gyülekezet és még inkább a gyülekezeti munkában aktívan résztvevő csoport-körösszetétele. Talán a különböző korosztályok résztvé-

tele nálunk valamivel kiegyensúlyozottabb, mint sok más helyen, mégis úgy érzem, hogy aránytalanul nagy az a munka és az a felelősség, mely azokra hárul, kik ezt már évek óta végzik. Vannak minden évjáratból lelkes munkatársaink, nélkülük már régen elsorvadtunk volna, de égető szükség van a piramis közép- és fiatalok bázisának a kiépítésére. Biztató, hogy a múlt évben négy konfirmandust vehettünk fel a gyülekezetbe. Az, hogy úgy a presbitérium mint nőegyletünk a fiatalabb (talán nem is mindig egészen fiatal) korosztályok nagyobb bevonására törekszik, azt bizonyítja, hogy nálunk nincsenek zárt csoportok, és ha valamelyikük azt hinné, hogy nem fogják őt vagy őket szóhoz juttatni, annak azt üzenem: mindig készen vagyunk átadni a fáklyát, mindenkit meghallgatni, a nehézségeket és tanácsokat figyelembe venni, és még a fáklyaátadás után is tovább segíteni és dolgozni, ha erre szükség van. A munka értéke egyforma, és egyforma elismerés jár ki érte, és Isten segítsége és áldása egyformán irányul mindegyikünk felé.

Másik kérdés, melyet már itt szeretnék felvetni, az a gyülekezetünk anyagi alapja. Nem szeretném, ha azt hinnék, hogy a "jön a farkas"-t kiáltó pásztorgyerek hibájába esek, habár erről már évről évre szólunk. Minden előrelátó gondoskodás és sokak megértése és áldozata ellenére ismét külső segítség kell ahhoz, hogy költségvetésünket kiegészítsük. Fontos lenne, hogy tagjaink a havi hozzájárulásukat karrierjük emelkedéséhez, jövedelmük növekedéséhez arányítva módosítsanak, növelnék. Úgy érzem, azok az egy és öt bolíviai hozzájárulások, melyekből 1953-ban 12 ezer bolíviai jött össze, aránytalanul többet jelentettek, mint azok jórésze, melyekkel manapság tudunk számolni.

Nem hiszem, nem is akarom hinni, hogy ezek, és más hasonló problémák ne lennének hamarosan megoldhatók. Otthon, minden anyagi nehézség, talán még egy látszólagos emberanyag hiány ellenére is egyházunk, otthoni gyülekezeteink és hívőink elvállalták annak a felelősségét, hogy egymás után vegyék ismét egyházi kezelésbe régi iskoláinkat. Mi itt ennek a megújulásnak és újjászületésnek a reményében küzdöttünk sok éven át. Most, hogy ez végre megindult, felelősségünk nem csak, hogy nem szűnt meg, de még nagyobb lett.

A jelentés vége egyezik a kezdetével. A gyülekezet él, mert az Isten által reája rótt munka és felelősség továbbra is fennáll. Amíg ezt minden magyar testvérünk átérzi, és ennek megfelelően cselekszik, továbbra is élni és virágozni fog.

Dr. Vladár Pál
gondnok

A valenciai, karácsonyi istentisztelet perselypénzének nyugtája:

IGLESIA EVANGELICA LUTERANA "LA RESURRECCION"
DE CARACAS

CONGREGACION HUNGARA

Requena Bra. Transversal y Prolongación 4ta. Avenida de Altamira
Urb. La Castellana - Teléfono: 33.78.55 - Apartado 68.368

COMPROBANTE DE CAJA - INGRESO - D N° 0085

Bo. M. 490. Once mil setecientos noventa (Bolívares)

por concepto de Colecta en el Servicio Religioso del día de hoy.

Valencia
Caracas de 25.12. de 196

Geosci Gains
CONSEJALOR

TESORERO

Asistencia [Signature]

526 személy volt jelen
PASTOR
Kardo

Amint látható, egyházunk addigi történetének legnagyobb összegű perselyét adták össze a valenciaiak. Nyilvánvaló, hogy néhányan a perselybe tették karácsonyi hála-adományukat is. (A perselyben talált csekkről - mivel volt rajta "feladó" - külön nyugta készült.) Talán voltak is valakik, akik ezt a példa nélküli adakozást előkészítették. Akárhogyan is történt, köszönjük, valenciaiak!

Lelkészi jelentés

az 1990. évi gyülekezeti munkáról, az 1991.I.27-i rendes közgyűlésre.

Tisztelt Közgyűlés!

A mögöttünk álló évre visszatekintve - Isten iránti hálával, Urunkat dicsőítve - elmondhatjuk, hogy gyülekezetünk munkája, szolgálata folyamatos volt, az Isten iránti hűség és az emberek iránti szeretet parancsának igyekeztünk eleget tenni. Gyülekezetünk életében csodák, nagy dolgok nem történtek, hacsak nem tekintjük csodának, hogy a világnak ezen a pontján a sok-sok gátló tényező ellenére és saját bűneink ellenére több mint négy évtizede működhet kicsiny protestáns magyar gyülekezetünk - és szolgálhatja Jézusát.

Beszámoló az istentiszteleteinkről:

Caracasban az év folyamán 52 istentiszteletünk volt. A résztvevők száma összesen 2212, átlagosan 42. Az úrvacsorát 12 alkalommal szolgáltattam ki.

Valenciában minden hónapban volt istentisztelet, áprilisban a húsvéti ünnep miatt kettő is. A résztvevők száma összesen 197, átlagosan 15. A 13 istentisztelet közül tizenkettőn volt úrvacsoraosztás. Caracasban és Valenciában tehát rendszeres istentiszteleti alkalmak vannak, egy-egy istentiszteletet Puerto la Cruzban, Puerto Ordazban (itt kettőt), Barquisimétoban és Colonia Turenben is tartottam ez utóbbit a valenciai német lekipásztorral közösen. Az öt istentisztelet közül négyen úrvacsoraosztás is volt, a jelenlevők száma 5 és 16 között váltakozott.

Az 1989-ben -szinte előzmények nélkül - megkezdett bibliáorai munkát tovább folytattam a havonkénti úrvacsorai előkészítővel és az alkalmankénti körzeti bibliáórákkal. Kicsi de hűséges csapat szokott ezeken résztvenni, Isten igéjének tanulmányozásával építjük egymást és magunkat.

Gyermekmunka:

Caracasban minden istentisztelettel párhuzamosan van gyermekistentisztelet - amikor a családok gondoskodnak résztvevőkről. Szombatonként - a nyári iskolai

szünet kivételével - hittanórát tartottam, júliusig a Magyar Házban, októbertől a lelkeszi hivatalban, igen kevés gyerekeknek. Egy-egy alkalommal Valenciában ill. Puerto la Cruzban is volt gyermekistentisztelet. Szeptember végén egyházi épületeinkben háromnapos Gyülekezeti Gyermeknapokat szerveztünk, 14-17 jelenlévővel. A programban tanulás, játék, énekelés és kirándulás egyaránt szerepelt.

Itt kívánok beszámolni két munkaágról, melyek a tárgyévben kezdődtek. December közepe óta a Magyar Óvodában - kolóniánk r.k. lelkeszével egyeztetve - hetenként egyszer harminc perces foglalkozást tartok, melynek a Bibliaismeret Alapjai címet lehetne adni. Az év utolsó negyedében megalakítottuk a Gyülekezeti Énekkart, mely néhány heti tanulás után a decemberi, adventi szeretetvendégségünkön már előadott néhány egyszerű darabot.

A gyermekmunkáról szóló beszámolóhoz kapcsolódva meg kell említenem, hogy arra a többször közétett felhívásunkra, mely szerint a szülők közlekedési nehézségei miatt készek vagyunk a város bármely pontján körzeti hittanórát, gyermekistentiszteletet tartani, senki egyetlen szóval sem reagált.

Gyülekezetünkben rendszeres ifjúsági munkáról sajnos nem beszélhetünk, de a témakörbe tartozik a cserkészek között végzett három szolgálatom, az Unikum csoport meghívására Colonia Továrban tartott áhítatom, valamint az a tény, hogy az évi két szeretetvendégségünk műsorában fiatalok is szerepeltek. Az őszi vásáron ifjú testvéreink is segítették a Nőegylet óriási, külön méltatást érdemlő és - mint korábban is - eredményes erőfeszítéseit, munkáját.

Pünkösdi istentiszteletünkön - nyolc hónapi előkészítés és az előző napi nyilvános eredményes vizsga után - négy testvérünk vált a konfirmáció által egyházunk felnőtt tagjává, névszerint: András Carlos, Kunckel Zoltán, Szatola Bernárd, és Szatola Mihály. Októbertől egy jelentkezővel folyik a konfirmációi előkészítés.

Új színfoltot jelentettek a gyülekezet életében a képmagnó programok. Önzetlen testvéreink segítségével érdekes, egyházi szempontból sem közömbös, erdélyi tár-

gyű videokazettákat néztünk meg együtt, nemcsak Caracasban, hanem Puerto la Cruzban, Puerto Ordazban, Acariguában és Valenciában is.

1990-ben 200 családot ill. testvért látogattam meg, ez a szám az ismételt látogatásokat is tartalmazza. Ez a munka nem korlátozódik Caracasra hanem vidéki útjainak is fontos része.

Két keresztelőről számolhatok be: Jonatán Alcantara Tarlós, valamint Regulo Antonio Marcano Jovanovic részesült ebben a sákramentumban. Az év folyamán a következő testvéreinktől kellett - a feltámadás reményében - búcsútvennünk: Láng Imre, Kertész László (r.k.), Tárkány Szűcs Ernőné Kovács Eszter, Apt Cármán, Palócz Sándorné Szokolgrády Gyurich Ilona, András József, Láng Imréné Zádor Livia, Boray Mihály, Szabó Józsefné Jancsó Éva, Fényes Iván. Esküvő ebben az évben sem volt.

Gyülekezetünk újságja az Üzenet hatszor jelent meg, a példányszámot 250-re kellett emelni. Kicsiny lapunk fontos összekötő kapocs nemcsak a Venezuelában szétszórt honfitársainkkal, hanem az óhazával és az egész, mozgó, néha bizony rossz irányban változó világunkkal. A kapcsolattartás másik formája az utazás, ezen a téren azt kell kiemelnem, hogy gyülekezetünk tagjai közül többen is jártak Erdélyben és ottani magyarokkal személyes kapcsolatokat újítottak fel, illetve építettek ki. Alkalmanként a Caribi újság hasábjait is igénybe vettük programjaink ismertetésére.

A Resurrección és I.E.L.V. egyházak munkájában részt vettünk, a közös istentiszteleteken azonban a magyarok részvétele megdöbbentően alacsony. Mindkét egyház tevékenységéről jelentés fog elhangzani közgyűlésünkön.

Két ökuménikus mise-istentisztelet volt a Magyar Házban. Ezeket r.k. lelkész testvéremmel közösen szolgáltunk. A Magyar Ház sok más programján is jelen voltam. Vidéki útjaim idején illetve szabadságom alatt szükség esetén helyettesek látták el az istentiszteleti, hitoktatási vagy temetési szolgálatot. Elsősorban r.k. lelkésztestvéremnek, három presbiterünknek és egy asszonytestvérünknek kell ezekért köszönetet mondanom.

Gyülekezetünk az itteni magyarság életében fontos szerepet játszik, ezzel kapcsolatban talán túlzás nélkül állíthatom, hogy a venezuelai magyar kolónia nem-

protestáns tagjaival is sikerült jó, személyes kapcsolatot kialakítanom. Munkám során és egyénileg is változatlanul sok segítséget kapok barátoktól, ismerősöktől, vagy éppen alig-ismert honfitársaktól.

Egy évvel ezelőtti jelentésemben a nehézségek között említettem az "elvenézesezett" gondolkodásmódot, amellyel gyakran szembetalálom magam. E téren még mindig nagy problémákat látok, de bízom Isten kegyelmében, amely átsegít a konfliktusokon, valamint abban a türelemben, amely irántam és részemről megnyilvánul a munka során. Ismét arra kérem a testvéreket, segítsék imával felelősségteljes, szerteágazó, folyamatos figyelmet igénylő, váratlan problémákat is tartogató szolgálatomat, amely természetesen sok örömteli pillanattal is megajándékoz.

Jelentésem végéhez közeledve ki kell térnem egy alapvető dologra. Amikor közösségünk jelenéről, múltjáról és jövőjéről gondolkodunk, nem felejthetjük el hogy keresztyén gyülekezetnek mindenütt a világon csak egyetlen célkitűzése lehet: az élő Krisztust szolgálni, más szavakkal - emberi lelkeket megmenteni! Mivel mi ezt a szolgálatunkat magyarul végezzük és ezen a földrajzi helyen végezzük, munkánknak vannak olyan - egyébként le nem becsülhető - járulékos eredményei, mint anyanyelvünk ápolása, a magyar műveltség terjesztése, arra rászoruló magyar személyek vagy csoportok támogatása, egyszóval a "magyar ügy" felkarolása. Talán nem is kell mondanom, hogy ezeknek az eredményeknek én is mennyire örülök, remélem, eddigi munkám önmagáért beszél. Mégis szükségesnek tartom újra hangsúlyozni, hogy az egyetlen célt, Jézus Krisztus dicsőítését és szolgálataát soha egy percre sem téveszthetjük szem elől!

Befejezésül az Ő megfoghatatlan irgalmába ajánlom a gyülekezetet, a kolóniát, népünket, hazánkat, minden keresztyén testvérünket és ezt az egész nyugtalan világot.

Kérem a tisztelt Közgyűlést tárgyalja meg és fogadja el jelentésemet.

Kardos Péter
lelkész.

A NŐEGYLET JELENTÉSE

Mélyen tisztelt Közgyűlés, Kedves testvéreim!

Az 1990-es év nagy örömmel kezdődött! Nagytiszteletű Posfay György, ennek a gyülekezetnek első lelkipásztora látogatott el gyülekezetünkbe és nőegyletünk is kivette részét az örömteli ünneplésből. Sajnos túlságosan hamar megint búcsúznunk kellett. Februárban került sor a magyarházi vacsorára melyet nőegyletünk főzött, s mely nagyon jól sikerült anyagilag is, mert a nyersanyagok nagy részét adományként adták össze asszonyaink.

"Segítsük Erdélyt" címen gyűjtési akció indult a mibe nőegyletünk is belekapcsolódott.

A tisztújító közgyűlésen Sándor Gizi végleg lemondott az elnöknői tisztségről. Két javaslat volt felvetve elnöknőnek, de egyik se vállalta el ezt a nehéz tisztséget, ezért elhatároztuk, hogy minden hónapban más testvérünk fogja levezetni a nőegyleti gyűlést. Később Vladár Mária névlegesen vállalta az elnökséget, hogy legyen aki aláírja a kérőleveleket.

Megtartottuk a böjti szeretetvendégséget, amely nagyon nívós volt, aztán a hagyományos húsvéti tojáskeresést a gyermekek részére. Megajándékoztuk a templomban az édesanyákat anyáknapján, aztán készültünk a vásárra teljes gőzzel. Szeptember végén egypár nőegyleti tag kétszer megvendéglelt 25 bibliaiskolás gyermeket.

Ezt az utolsó őszivásárt már nagyon nehezebbre esett a nőegylet tagjainak összehozni, mégis jól sikerült hála Istennek, annak dacára hogy sok dolgos kéz hiányzott. Itt közlök egy pár adatot: Összes kiadás egész évben a vásárra 137.082 Bolivár százharminchétezer nyolcvankettő volt. Összes bevétel a vásáron és utána az év végéig (ez azért van így fogalmazva, mert utólagos eladások is voltak): 405.572,50 négyszázöttezer ötszázhetvenkét bolivár ötven centtel.

Az 1990-es évi hozzájárulás az egyház költségeihez 120 ezer Bolivár volt.

Ami ezen felül maradt, abból kell előállítani a jövőévi vásárt és egyszeri, (mint pl. a Hospital General de Magallanes gyermekkórház) és rendszeres segélyeket adományozni több segítségre szoruló idős magyarnak,

szereketvendégségeinket s más megmozdulásainkat finanszírozni.

Novemberben egyeztető ülésen volt küldöttségünk a magyarházban és mint az év utolsó megmozdulását, megrendeztük az ádventi szeretetvendégséget mely hangulatos volt mint mindig.

Szomorú szívvel emlékezünk meg Palócz Rita testvérünkről, akit hosszú betegség után magához hívott az Úr. Rita, aki évekig jegyzője volt a nőegyletnek és gyermekeivel együtt a kissorsolást vezette a vásáron, nagyon hiányzik mindnyájunknak. Sajnos a régi gárda lassan elfogy és kifárad. Sokan közülünk már 20-30 éve, hogy aktív tagjai vagyunk a nőegyletnek, de nem veszjtük el Istenbevetett hitünket, hogy lassanként majd levált minket egy fiatal, rugalmas, agilis korosztály aki nálunk sokkal jobban viszi majd tovább a nőegylet dolgát. Ámen.

Vladár Mária.

CONGREGACION HUNGARA: RESULTADOS 1990 Y PRESUPUESTO 1991

	ANO 1990 PRESUPUESTO	ANO 1990 REAL	ANO 1991 PRESUPUESTO
Contribuciones	150000.00	176370.00	200000.00
Ofrendas	85000.00	119710.25	130000.00
Donaciones	110000.00	77310.00	110000.00
Asociacion Damas	120000.00	120000.00	150000.00
Fondos Especiales (FLM)	80000.00	90000.00	200000.00
Otros	27700.00	9893.40	29200.00
Total Ingresos	572700.00	593283.65	819200.00
Caja Comun	120000.00	120000.00	150000.00
Nomina y Prestac. Soc.	252600.00	257630.00	313680.00
Oficina, Casa, Publicac., Seguros y Gastos de Viaje	117000.00	120973.75	183220.00
Vehiculo: Seguro, Operac., Mantenim. & Amortizacion	86000.00	107377.50	146000.00
Otros	18400.00	7003.00	27000.00
Para Fondos	94000.00	33900.00	58000.00
Total Egresos	688000.00	646884.25	883900.00
Faltante/Sobrante Operativo	-115300.00	-53600.60	-64700.00
Fondos Discrec. Jta. Dir.	30000.00	-no-	50000.00

A "Szent János Evangélista" Caracasi magyar protes-
táns gyülekezet 1991.I.27-i Közgyűléséhez

EGYHÁZTANÁCSI JELENTÉS

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

A "Feltámadás" Egyházközség 1990. április 8-án megtartott közgyűlése után eddig 2 egyháztanácsi gyűlés volt tartva - egy harmadik quorum hiánya miatt elnapoltatott,

Az említett közgyűlésen sajnos nem kerültek meg-
tárgyalás alá az anyagi kérdések. Tudniillik, az 1989-
-1990. évi pénztári jelentés sem a közgyűlés időpontjá-
ra, sem azóta, nem készült el. Így természetesen költ-
ségvetés sincs erre az évre. Ennek a helyzetnek rend-
behozására az utolsó egyháztanácsi gyűlés egy, min-
den gyülekezet pénztárnokából álló, bizottságot je-
lölt ki.

A lett gyülekezet vezetőségében jelentős változás
állt be: Andrés Kese, hosszú évek után, Foldats pro-
fesszor úr által lett a gondnoki tisztségben felváltva.
Foldats gondnok úr kifejtette, hogy testvéri együtt-
működésben kíván élni minden társgyülekezettel. A
lett gyülekezetnek az I.E.L.V. (Venezuelai Lutheri
Evangélikus Egyház) kötelékébe való felvétel kérdése
újából vizsgálva lesz. Foldats gondnok úr még kifejt-
ette, hogy a lelkészhiány ellustítja az egyházta-
gokat, ezért a lett gyülekezet nagy erőfeszítéseket
tesz, hogy újából rendes lelkészük lehessen Caracasban,
mint évekkel ezelőtt.

Véleményem szerint ezt az akciót csak imádságos
örömmel nézhetjük, mert a közös egyházi élet fellen-
dítése mindannyiunkra csakis előnyösen hathat ki.

A Németországi Gusztáv Adolf Werk adománya kb.
400.000 bolivár értékében megengedi, hogy az év folya-
mán az egyházi épületek előtt új és rendes kerítés
épülhessen, egyben növelve az itt lakó lelkészek és
családjaik biztonságát is.

A "Reforma" spanyolnyelvű gyülekezettel karöltve
kb. májustól kezdve egy Finnországból jött ifjúsági
munkás az egyházunkhoz tartozó fiatalokkal rendszeres
foglalkozást kezd el. Ez a program minden gyülekezet
fiataljai számára nyitva van.

Végül egy anyagi jellegű határozatot kell jelentenem: 1991. évtől kezdve a "Feltámadás" Egyházközség fenntartási költségeire használt kulcs megváltozik:
- A "Reforma" spanyolnyelvű gyülekezet elvállal 6°/o^o ot.

- Ennek alapján a magyar gyülekezet hozzájárulása 18° %-ról 16° %-ra csökken.

- A lett gyülekezeté 20° %-ról szintén 16° %-ra.

- Maradnak a 12° %-os skandináv és 50° % német hozzájárulások.

Kérem a Közgyűléstől jelentésem elfogadását.

Vladár István
Egyháztanácsos,
t.b. gondnok.

Erős vár a mi Istenünk !

Az évi rendes közgyűlés a következőképpen töltötte be a gyülekezeti tisztségeket.

Gondnok: Dr.Vladár Pál.

Presbiterek: Dr.Irsay György, Jámbor Sándor, Kertész Lászlóné, Dr.Marton József, Dr.Matuténé Nyerges Éva, Molnár Ildikó, Dr.Nyerges Pál, Ottmár Judit, Puky András, Sándor Gizella, Simon György, Szotyori Nagy Tibor.

Pótpresbiterek: Horváth Ilona, Jámbor Sára, Kajsza Lászlóné, Kunckel Dieter, Pákay Károly, Szatola Mihály

Tisztségviselők: Jegyző: Dr. Nyerges Pál. pénztáros: Puky András, ellenőr: Ottmár Judit.

Egyháztanácsosok: (Resurrección). Dr. Irsay György, Puky András, Vladár István, Simon György (póttag).

BESZÁMOLÓ

A Kölcsönös Önszegélyző Alap 1991. jan.27-én megtartott évi rendes közgyűléséről.

A közgyűlés tárgya az Alap anyagi helyzete és segélyezési tevékenysége az elmúlt évben, továbbá javaslat megtárgyalása a segélyek felemelésére.

1. Az Alap teljes bevétele az 1990-es évben
Bs. 30.745.90

2. Segélyek: 3 temetési segély
a/ Bs.5.000- Bs. 15.000.00
Pénzbeszedőnek 511.00

Összes kiadás: Bs. 15.511.00

Tiszta bevétel: Bs. 15.234.90

Az Alap 1990.dec.15-én Bs.150.247.02-vel rendelkezik.

3. Péztáros javasolja megtárgyalni a./ havi hozzájárulások felemelését 10 Bs-ról 20 Bs-ra és b./ az egyszeri segélyek felemelését Bs.5.000-ről Bs.7.000-re. Szotyory Nagy Tibor elnök nem látja szükségesnek a havi hozzájárulások felemelését, mert a magas bankkamatok azt bőségesen pótolják. Viszont, tekintettel az árak általános emelkedésére, javasolja a segélyek felemelését Bs. 7.000-re. Az Alap tőkéje biztosítja ezt az emelést. Az Alap megjelent tagjai elfogadják Szotyory Nagy Tibor javaslatát.

Dr.Nyerges Pál
pénztáros.

Szotyory Nagy Tibor
elnök.

➡ ➡
A négy magyarországi református egyházkerületben általános tisztújítás volt. Tiszántúl kivételével mindenütt új püspököt juttattak a gyülekezetek a kerület élére. Dunamellék (Budapest) Dr.Hegedűs Loránt, Dunántúl (Veszprém) Dr.Márkus Mihály, Tiszáninnen (Miskolc) Dr.Mészáros István, Tiszántúl (Debrecen) Dr.Kocsis Elemér.

A négy püspök életére, szolgálatára, valamint az egész magyar reformátusságra Isten áldását kérjük!

VÁLSÁGBAN AZ OTTHONI REFORMÁTUS EGYHÁZ?!

Dr. Hegedűs Loránt: "Míg tart a ma"

Igei látásom szerint egyházunk lelki, teológiai és szervezeti krízisben van. A lelki megújulásra való képtelenség, a teológiai bizonytalanságok, a kegyességi árnyalatok széthúzása, s a szervezeti bizonytalanságok nagymértékben veszélyeztetik egyházunk életét.

A lelki megújulásra való képtelenség a bűnbánat hiányában és az új kezdés elmulasztásában nyilvánul meg. Világos a Szentírás szerint az egyetemes, a korszakos és a személyes bűnök megbánásának Isten előtti nélkülözhetetlensége. Az Úr előtt mindnyájan bűnösök vagyunk, egy úrvacsorai sákramentumban részesülve egy irgalomra szorulunk. Személyenként is Isten elé kell tárunk ugyanakkor a gyülekezetben együtt megvallott bűneinket, hogy egyenként bűnbocsánatot nyerhessünk. De sem egyetemes, sem személyes irányban nem lehet elmenekülni a korszakos bűnök megvallásától és elhagyásától, amint ezt Noé nemzedékének, Ábrahám Sodomáért tusakodásának, a pusztai vándorlás korának, a bibliai történeti könyvek krónikájának, a babiloni fogság és hazatérés történetének beszámolóí mutatják. Keresztelő János és Jézus szavai koruk farizeizmusa ellen, a korintusi korszakos bűnök elítélése, a szeretet himnuszát közlő levélben, a Jelenések könyvének "Tudom a te dolgaidat" kezdetű Krisztus-igéi és végső táblói mutatják a korszakos bűnök elmoshatatlanságát épp a bűnbocsánat és újrakezdés érdekében.

—Tény, hogy 40 év kategorikusan ateista és totálisan diktatórikus rendszerének lélekölő bűnei után az azokban nem csak részes, hanem őket rendszeresen kiszolgáló és azokat folyamatosan túlteljesítő egyházi grémium a maga bűneit evangéliumi módon mindeddig nem vallotta meg és annak életbevágó és életet mentő következményeit mindeddig nem vonta le. Ez elől személyes bűnvallásba menekülni lehet, de nem szabad. Egyetemes bűnbánattá általánosítani azt pedig sem nem szabad, sem nem lehet, mert nem vesznek benne részt sem a halál mártírjai: a vértanúk,

sem azélet mártírjai: az egyéleltre igei lelkiismerettel elkötelezettek. (...)

Ma már világos, hogy az igeiszentlelkes megújulás csírái ott születtek máig ható érvénnyel, ahol nem az ateista állam tüntette ki az egyház embereit, hanem ahol megjelent az ateista diktatúrából nem Amerikába, hanem Baranyába és a végekre "kivándorló", a szórvány helyeken helytálló, sok gyermeket nevelő, gyülekezetépítő, küzdelmes lelkipásztori életforma, Mennyiszer voltak kiszolgáltatottjai helyi hatóságoknak, mennyiszer helyi hatóságok védtek meg őket, sajnos, egyházi feletteseiktől. Hányszor szorongatott a szegénység, nőtt az egyházi teher, fokozódott a behódoltatási kísértéshadjárát, de részükről nem szűnt az imádság, szólt az Ige, épült a parókia és a templom, s teljesült az isteni ígélet a kegyelemből élőknek: "Aki mindvégig megáll, az megtartatik." Nem lehetetlenül szervezett ellenállást tanúsítottak, hanem az isteni lehetőség szerinti ellenállás szervezetének rendjével szolgáltak! Tették ezt fegyvertelenül is, aktív ellenállással, az 56-os forradalom igazságrobbanása idején s utána prédikátorként mindvégig.

A Szkhárosi Horváth András reformátori öröksége szerint kis vidéki szószékekről maroknyi népnek, vagy nagy ünnepi gyülekezetnek és temetésen részt vevő tömegeknek is prófétáltak sokszor a pusztába kiáltott, de megfigyelők által mindig észlelt veszályes hangokat az é b r e s z t é s é r t, a lelki nyomor, az intézményes hazugság, a népiirtó abortusz ellen, az istenemberi Krisztus-rendért, egyházért és népért. Szenvedő ellenállásban sok éjszakát virrasztva tusakodták el magukat az őszinte bocsánatig és szeretetig anélkül, hogy 1945. április 4-ét egyetlenegyszer felszabadulásnak és 1956. október 23-át egyetlenegyszer ellenforradalomnak mondták volna odalenn. A szenvedő engedelmisségben egyetlen diktatúras lehetőségként gépiesen szavaztak, de szívvel áldoztak és vállalták a hátrátételt. Az aktív engedelmisségben sajátkezőleg kavarták a maltert, hogy a düledező torony magasra tartsa csillagát míg a bálványimádás csillaga lehanyatlik, mélyültek teológiailag, magasodtak az imában, imád-

kozva az anarchiát visszatartó felsőségért szüntelen, de feltétel nélkül soha nem hódolva előtte, tudva, hogy az utolsó szó mindig Istené, akkor is, ha hallgat.

Mindez nem sóbálvánnyá dermesztő hátranézés, sebek sértődött felszaggatása, hanem kiállítás a 40 év igazságnak megfelelő egyháztörténelem-szemléletéért, hogy miként a mély vízben a magas ég meglátszik, úgy legyen láthatóvá a múlt megtisztuló tükrében az egyedül lehetséges tiszta jövő. (...)

A hosszabb újságcikk, amelyből részleteket vetünk át, a budapesti Reformátusok Lapja, 1990. szeptember 9-i számában jelent meg. Íróját, Dr. Hegedűs Lorántot, a Budapest - Szabadság téri gyülekezet lelkipásztorát egy hónappal ezelőtt a Dunamelléki Egyházkerület püspökévé választották.

A presbiteri gyűlések időpontja: március 21, április 11, május 16, és június 20.

Kérjük a presbitérium tagjait, hogy ezeket a csütörtök esti időpontokat jegyezzék elő, és akkor is jöjjenek el, ha a külön telefonhívás elmaradna. A gyűléseken - melyek mindig 1/2 8 -kor kezdődnek - pótpresbitereink jelenlétére is számítunk!

TÁVOLABBI PROGRAMJAINKBÓL

Május 3-án, pénteken este a Protestáns Nőegylet vacsorája a Magyar Házban.

Október 20-án, vasárnap ŐSZI VÁSÁR.

December 8-án vasárnap este adventi szeretetvendégség. Spanyol nyelvű testvérgyülekezetünkben PUKY Ákos lelkipásztor ismét nyári bibliaiskolát szervez 5-12 éves gyermekeknek. A július 17-28-ig tartó programot első-sorban azoknak a családoknak ajánljuk figyelmébe, amelyekben a gyerekek már nem beszélnek, vagy nem jól beszélnek magyarul.

A német gyülekezet két ifjúsági táborozást is tervez a nyárra, részben spanyol, részben német nyelven. Magyar fiatalokat is szívesen látnak, részletes tájékoztatást ad Jürgen REICHEL lelkész.

Az 1956-os Forradalom emlékét a GENFI magyarok ökümenikus istentisztelettel ünnepelték. Az igehirdetést RÁBA Lukács római katolikus plébános és PÓSFAY György volt lelkipásztorunk látták el.

Pósfay Gyurka barátunk különben annyi különböző városban jelenik meg, hogy nem is értjük, hogyan tudja egy ember ezt megtenni - vagy talán ikertestvére lenne? A genfi prédikációján kívül - hogy csak az októberi programját említsük - két budapesti teológiai konferencián való előadása után, részt vett a montecarloi Trans World Radio kezdeményezte magyar vallásos műsor-sugárzás dolgában rendezett rádió-szolgálati találkozáson, a Nógrád-megyei ŐSAGÁRDON. A montecarloi szolgálat Erdély és Jugoszlávia területére is sugároz. - A találkozót követően október 7-én a Bécsikapu-téri Evangélikus Egyház igehirdetését tolmácsolta angolul a rádiószolgálat és egyéb külföldi résztvevők számára, majd október derekát Jugoszláviában töltötte, holis három bácskai magyar evangélikus gyülekezetben tartott előadást, illetve igehirdetést: Szabadkán, Bajsán és Bácskulán, végül pedig október utolsó hetében meghívott előadó volt a württembergi Magyar Protestáns Gyülekezetek stuttgarti körzeti konferenciáján, mely a "szabadság" témájával foglalkozott. Vigye ez az "Üzenet" Gyurka barátunknak családjával együtt szeretetünket és jókívánságunkat.

Áldás, békesség, Istennek dicsőség!

Meglelték és azonosították ZSEDÉNYI Béla földi maradványait. ZSEDÉNYI Bélát, az Ideiglenes Nemzetgyűlés egykori elnökét a Tiszai Evangélikus Egyházkerület egykori világi felügyelőjét a Rákosi-korszak vetette börtönbe, 1955. február 8-án a Gyűjtőfogházban végezte életét. Maradványai jeltelen sírba kerültek, a hírhedt "301-es parcellában". Ennek felszámolása során kerültek napvilágra. -

(V.P.)

A kapernaumi gyerekek nagyon szerettek a Genezáreti tó partján játszani. Jairus kislánya is. A zsinagóga mellett laktak egy szép nagy házban, mert Jairus a zsinagóga előjárója volt. A kisleány, ha a szülei engedték, végigszaladt a széles, poros utcán, amelyik a tóhoz vezetett, és órákig játszott a parton. Kedvenc játéka az volt, hogy egy kis dombot épített a nedves homokból, egészen közel a vízhez. S amikor egy halászbárka elhaladt a tavon, és kicsaptak a hullámok, figyelte, hogyan válik semmivé a homokdomb. Ha nagy hullámok söpörtek végig a tóparti homokon, akkor volt úgy, hogy már a második hullám megsemmisítette a dombocskát. Ha kicsi, csendes hullámok csaptak a homokra, akkor néha ötször-hatszor is nekigyűrűközött a tó, hogy elmossa a kislány-építette dombot. Volt úgy, hogy a kupac már majdnem eltűnt de a lánykamég látta, hogy hol magasabb a homok. Lehet, hogy csak azért, mert ő maga csinálta, és tudta, hogy hol állt a dombocska.

Egyszer beteg lett. Reggel még kiment a tóhoz, de nem maradt sokáig. Fájt a feje, a karja, a lába. Elindult hazafelé. Egyre lassabban haladt a zsinagóga-hoz vezető széles, poros utcán. Egyre gyengébb lett. Úgy érezte, hogy úgy fogy az ereje, mint ahogy a víz fokról-fokra elmossa a homokdombot.

Mikor hazaért, már jártányi ereje sem volt. Édesanyja ágyba fektette. Apja, Jairus, orvost hívott. De az nem tudta megállapítani, hogy mi a baja a kislánynak. Próbálta ugyan gyógyítani mindenféle szerekkel. De semmi nem használt.

Jairus, mint sokan Kapernaumban, hallott a Názareti Jézus csodálatos gyógyításairól. A kislány állapot napról-napra súlyosodott, mikor híre járt, hogy Jézus megint Kapernaumba jön.

Jairus kisietett a tópartra. Mihelyt megérkezett Jézus és leszállt a hajóról, azonnal odament hozzá. Leborult előtte és könyörgött neki, hogy menjen vele a házába, és gyógyítsa meg a lányát.

Jézus elindult vele. Mentek a tanítványai is, és nagy sokaság kísérte őket. Még messze voltak a ház-

tól, mikor Jairus egyik szolgája érkezett oda hozzájuk, és hírül adta, hogy a kislány meghalt. Jairus összerándult a fájdalomtól. De Jézus azt mondta neki:

- Ne félj, csak higgy, és meggyógyul!

Jairus nem tudta elképzelni, hogy hogyan gyógyulhat meg valaki, aki már nem él. A háza népe sem, ki is nevelték Jézust.

A Názáreti, az áldott orvos azonban mégis felébresztette a kislányt! Annyira jobban lett, hogy felkelt, járkált és evett. Erősnek, egészségesnek, boldognak érezte magát.

Az apa nagy hálával borult le Jézus lábához. Ő nem gondolkozott azon, hogy ki is ez a Názáreti. Tanító, vagy orvos, vagy próféta? Jairus érezte, hogy Jézus maga Isten.

GYÜLEKEZETÜNK PROGRAMJA

E.B.

- március 3-án, vasárnap este 6-kor istentisztelet, utána böjti szeretetvendégség a GYÜLEKEZETI ÉNEKKAR szolgálatával.
- március 10-én, vasárnap külön magyar istentiszteletet nem tartunk. 10 órakor templomunkban közös, részben magyar nyelvű istentisztelet lesz, utána a Resurrección Egyház tartja közgyűlését.
- március 17-én, vasárnap délelőtt 9-kor istentisztelet.
- március 24-én, VIRÁGVASÁRNAP délelőtt 9-kor istentisztelet.
- március 28-án, csütörtökön este 6-kor istentisztelet.
- március 29-én, NAGYPÉTEKEN délelőtt 9-kor istentisztelet, úrvacsoraosztással.
- március 31-én, HŰSIVÉTVASÁRNAP délelőtt 9-kor istentisztelet úrvacsoraosztással.
- április 7,14,21,28. vasárnap délelőtt 9-kor istentisztelet.

VALENCIÁBAN március 31-én, húsvétvasárnap és április 28-án vasárnap tartunk istentiszteletet, a szokásos délutáni 4:30-as kezdéssel.

IMPRESOS
No Comercial

CONGREGACION HUNGARA
Apartado 68 360
Caracas 1062-A
Venezuela

ISTENTISZTELETEK
=====

Caracasban: Vasárnap délelőtt 9-kor magyar nyelven.
délelőtt 10:30 német
délelőtt 10:30 spanyol.

Valenciában: minden hónap utolsó vasárnapján.
d.u. 4:30

A lelkeszi hivatal telefonja: 33 73 52
Cime: La Reforma, Prol. de la 4a. Av. con 3a. Trans-
versal de Altamira, La Castellana.
Hivatali órák: minden hétfő, szerda, péntek d.e.
8:30-tól 11:30-ig.

Lelkipásztor: Kardos Péter

Az ÜZENET kéthavonta jelenik meg. (9 KP/II.18.)

No Comerciales
IMPRESOS

Rev. George Postay.
4 Chemin De La Bride
CH-1224 Chene Bougeri.
Suiza. Europa.

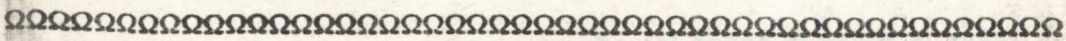
CONGREGACION HUNGARA
Apartado: 68360
Caracas, 1062-A
VENEZUELA

ISTENTISZTELETEK

Caracasban : Vasárnap dc. 9-kor magyarul
10.30-kor németül
10.30-kor spanyolul

Valenciában: Minden hónap utolsó vasárnapján du.4.30 kor magyarul.

A Lelkészi Hivatal telefonszáma: (02) 263-7908
Cím: CONGREGACION HUNGARA. Caracas. 1062-A
Prolongación de la 4a Avenida con
3a Transversal de Altamira. Urb. La Castellana.
Hivatali órák : Hétfőtől péntekig dc. 9-12 -ig.
Lelkipásztor. nt. Bzik László.

DEPOSITO LEGAL pp 76-1757. ISSN 0798-33X.

